

عنوان مقاله:

آسیب شناسی ساختارهای نهادی اثرگذار در تحقق مدیریت یکپارچه شهری پایتخت

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 342 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد سهرابی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی اصغر رضوانی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

آریتا رجبی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه مشکلاتی مانند مناسب و به روز نبودن قانون شهرداری برای اداره ی کلان شهرها و شهرهای کشور، مشخص نبودن تعریف و تفکیک وظایف ملی از محلی و تناقضات و عدم هماهنگی موجود در آن، عدم شفافیت و تعیین تکلیف وظایف، حدود اختیارات و مسئولیت ها بین ارکان اداره ی امور ملی و محلی، بزرگ شدن دولت و کم توجهی به رفع مسائل و مشکلات مدیریتی شهرها، افزایش مسائل اجتماعی و عدم شفافیت مسئولیت وظایف مربوطه، سطح پایین مشارکت مردم در اداره ی امور شهرها و محله ها موجب شده تا انگیزه های قوی در تمامی بخش های جامعه به منظور رسیدن به راه حلی عملی و موثر به وجود آید. هدف اصلی این مقاله دستیابی به استراتژی همسویی منافع سازمان های دولتی و غیردولتی در جهت تحقق مدیریت یکپارچه شهری است. سوال اصلی مقاله این است که موانع اثرگذار در عدم تحقق مدیریت یکپارچه کلان شهر تهران چیست؟ فرضیه ای را که برای پاسخ گویی به سوال اصلی در صدد آزمون آن هستیم این است که به نظر می رسد موانع اثرگذار در عدم تحقق مدیریت یکپارچه شهر تهران متغیرهای ساختاری و متغیرهای مدیریتی درون سازمان های دولتی و بین سازمان های دولتی و غیردولتی است. یافته های مقاله نشان می دهد که بین متغیرهای مدیریتی اثرگذار در عدم تحقق مدیریت یکپارچه شهری تهران و نهادهای دولتی و غیردولتی، رابطه معناداری وجود دارد. تهران به عنوان مرکزیت سیاسی، اقتصادی ایران، از موقعیت خاص و منحصر به فردی برخوردار است، استقرار ۱۵ میلیون نفر جمعیت، فعالیت وزارتخانه ها و نهادهای سیاسی، امنیتی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی حساس و اثرگذار، مهاجرپذیری از کل استان های کشور، ترافیک، آلودگی هوا، دغدغه های زیست محیطی، تراکم ساختمان ها، ابنیه و املاک مسکونی، تجاری، حجم فزاینده خودروها، شبکه عظیم آب رسانی، گاز، برق، تلفن، راهداری تنها بخشی از پیچیدگی ها، ظرفیت ها و چالش های پیش روی این منطقه به شمار می رود. این تحقیق از لحاظ ماهیت و روش به صورت توصیفی- تحلیلی است و با توجه به این که شیوه به کار رفته در انجام این پژوهش از نوع کاربردی بوده و به منظور کشف روابط بین متغیرها و پدیده ها و همچنین گره گشایی از مسائل و تنگناهای موجود در کلان شهر تهران تدوین شده است. برای جمع آوری اطلاعات مورد نیاز مطالعات کتابخانه ای و پیمایشی استفاده شده است. جهت ارزیابی شرایط درون سیستمی و برون سیستمی از مدل ترکیبی (SOWT-AHP) بهره گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

ساختارهای نهادی، مدیریت یکپارچه شهری، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399323>

